

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 4/2015
11.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Ж.Д., због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Д. - адвоката М.Д., поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.12502/14 од 17.06.2014. године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.15492/14 од 03.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Д. - адвоката М.Д., поднет против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.12502/14 од 17.06.2014. године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.15492/14 од 03.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Параћину 3.Пр.1718/13 од 07.05.2014. године окривљени Ж.Д. оглашен је кривим због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на плаћање новчане казне у износу од 6.000,00 (шестхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном ће новчана казна бити замењена казном затвора у трајању од 6 дана, тако што ће сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити замењено за 1 дан затвора.

Истом пресудом окривљеном су за учињен прекршај изречена 4 казнена поена сходно члану 335. став 1. тачка 9. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те му је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана, а које ће по правноснажности

пресуде извршити територијално надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова код које се окривљени води у регистру возача, односно на чијем подручју има пребивалиште. Окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка - паушал у износу од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.12502/14 од 17.06.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.Д. и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Параћину 3.Пр.1718/13 од 07.05.2014. године.

Решењем Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.15492/14 од 03.11.2014. године одбачена је као недозвољена жалба окривљеног Ж.Д. која је изјављена на пресуду Прекршајног суда у Параћину 3.Пр.1718/13 од 07.05.2014. године.

Бранилац окривљеног Ж.Д. - адвокат М.Д. поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.12502/14 од 17.06.2014. године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.15492/14 од 03.11.2014. године и то због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 227. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине наведене одлуке, те предмет врати Прекршајном апелационом суду, Одељење у Крагујевцу на поновни поступак ради доношења одлуке по жалби, као и да се одложи извршење мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије до окончања поступка пред Врховним касационим судом.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Наиме, одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013) прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, а одредбом става 2. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произилази да је у прекршајном поступку само Републички јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости, а такво овлашћење ни једном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да нема сходне примене Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 од 28.09.2011. године) о томе ко је овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука у прекршајном поступку, већ да је на то овлашћен искључиво Републички јавни тужилац на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима, те имајући у

виду чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног који по закону на то није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Д. - адвоката М.Д. недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, а на основу члана 285. став 2. Закона о прекршајима Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.